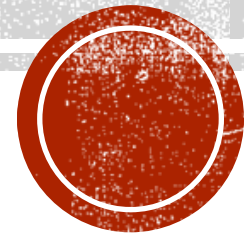

**ZA KAŻDYM DZIECKIEM, KTÓRE WIERZY W SIEBIE
STOI RODZIC, KTÓRY UWIERZYŁ
W NIE JAKO PIERWSZY**

POSTAWY RODZICIELSKIE

Od tego, w jaki sposób rodzice rozumieją swoją rolę wobec dziecka zależy, czy stwarzane przez nich warunki służą prawidłowemu rozwojowi, czy też negatywnie oddziałują na kształtowanie się osobowości małego człowieka.

POSTAWA TO TENDENCJA DO ZACHOWANIA SIĘ W SPECYFICZNY SPOSÓB WOBEC JAKIEJŚ OSOBY, SYTUACJI CZY PROBLEMU.

Podział P. S. Slatera wyróżniający osiem postaw rodzicielskich, zestawionych w cztery pary i usytuowanych biegunowo:

- Poblężliwość – surowość;
- Tolerancja – brak tolerancji;
 - Ciepło – chłód;
- Uzależnienie – separowanie się.

TYPOLOGIA MARIII ZIEMSKIEJ

- Postawy pozytywne - właściwe
- Postawy negatywne - niewłaściwe

AKCEPTACJA DZIECKA +

Rodzic

- stara się poznać potrzeby dziecka i zaspokoić je.
- Daje dziecku do zrozumienia, że jest kochane i cenione.
- Przyjmuje dziecko takim, jakim ono jest, łącznie z zaletami i wadami, cechami fizycznymi, usposobieniem, możliwościami umysłowymi i trudnościami w niektórych dziedzinach.
- Jest empatyczny i tolerancyjny, lecz nie bezkrytyczny wobec dziecka i jego zachowań.
- Nie ukrywa swoich uczuć do dziecka.

Dziecko

- Czuje się bezpieczne, zadowolone ze swojego istnienia.
- Potrafi wyrażać swoje uczucia. Jest pogodne, miłe, odważne.
- Nawiązuje trwałe więzi emocjonalne.
- Jest przyjacielskie, empatyczne i zrównoważone emocjonalnie.

WSPÓŁDZIAŁANIE Z DZIECKIEM +

Rodzic

- Jest w ciągłej gotowości do uczestnictwa w życiu dziecka, wykazuje zainteresowanie tym, co dziecko robi, jego zabawą, nauką.
- Angażuje dziecko do zajęć w ramach funkcjonowania rodziny, przydziela zadania adekwatnie do jego możliwości.
- Jest partnerem.
- Podąża za dzieckiem i włącza w ważne dla niego chwile.
- Daje dziecku prawo do wyrażania swoich opinii i decydowania o sprawach bliskich.

Dziecko

- Jest ufne, wytrwałe w dążeniu do celu.
- Pokonuje przeszkody i wzmacnia poczucie własnej wartości oraz podnosi samoocenę.
- Praca i jej efekty daje mu wiele zadowolenia.
- Jest zdolne do współdziałania i podejmowania zobowiązań.
- W rodzinie czuje się potrzebne i wartościowe.

DAWANIE DZIECKU ROZUMNEJ SWOBODY +

Rodzic

- Obdarza dziecko, stosownie do jego możliwości, dużą swobodą, wolnością, ograniczoną rozsądnymi wymaganiami i obowiązkami oraz zaufaniem.
- Utrzymuje swój autorytet i właściwie kieruje dzieckiem.

Dziecko

- Jest samodzielne i odpowiedzialne za siebie i własne postępowanie.
- Z łatwością przystosowuje się do różnych sytuacji społecznych, jest pomysłowe, bystre.
- Współdziała z rówieśnikami.
- Podejmuje próby pokonywania trudności.

UZNANIE PRAW DZIECKA +

Rodzic

- Pozwala dziecku na samodzielne działanie, dając jednocześnie do zrozumienia, że jest za wyniki tego działania odpowiedzialne.
- Jest cierpliwy i chętnie opiekuje się dzieckiem.
- Wspólnie z dzieckiem uzgadnia jego prawa i obowiązki.
- Kieruje dzieckiem wyjaśniając, tłumacząc i sugerując bez narzucania swojej woli i wymuszania określonych zachowań.
- Szanuje dziecko i jego indywidualne cechy, stawia wymagania zgodnie z możliwościami rozwojowymi dziecka, unika sytuacji wywołujących frustracje.
- Traktuje dziecko, jako równoprawnego członka rodziny.

Dziecko

- Zna swoje ograniczenia, jest świadome samego siebie, wie, czego się od niego oczekuje i stara się te oczekiwania spełnić.
- Potrafi wyrazić swoją opinię, zna i uznaje prawa innych.
- Jest samodzielne, solidarne i lojalne.

UNIKAJĄCA –

Rodzic

- Jest obojętny uczuciowo, bierny i uległy.
- Nie zaspokaja potrzeb emocjonalnych dziecka, Ignoruje dziecko, przebywanie z nim jest dla niego trudne i nie sprawia mu przyjemności.
- Zanedbuje je uczuciowo i opiekuńczo, a także pod względem stawianym dziecku wymagań.
- Jest niekonsekwentny w przestrzeganiu zasad.
- Wykazuje beztroskę, lekkomyślność, aż do braku odpowiedzialności lub obojętności wobec niebezpieczeństwa grożącego dziecku.

- Dziecko
- Odczuwa braki w zaspokajaniu potrzeb uczuciowych.
- Jest niezdolne do nawiązywania trwałych więzi.
- Jest nieufne i bojaźliwe, konfliktowe w kontaktach z ludźmi.
- Ma trudności w koncentracji uwagi.
- Nie jest zdolne do obiektywnych osądów.
- Nie jest wytrwałe w działaniu.

NADMIEERNIE CHRONIĄCA –

Rodzic

- Jest przesadnie opiekuńczy, pobłażliwy i troskliwy.
- Utrudnia dziecku samodzielność, często izoluje je od życia w społeczności.
- Bezkrytyczny w stosunku do dziecka, uważa je za wzór doskonałości, obraz dziecka w jego oczach jest idealistyczny.
- Ulega dziecku, toleruje jego niewłaściwe zachowania.
- Zaspokaja jego kaprysy. Pozwala panować nad całą rodziną.
- Nie docenia
- możliwości dziecka, chroni je przed wysiłkiem. Rozwiązuje za dziecko trudności, problemy życiowe.
- Ogranicza swobodę dziecka w imię jego dobra. Jest wścibski.
- Panicznie boi się o dziecko i rozpieszcza je.

Dziecko

- Wykazuje opóźnienie dojrzałości społecznej i emocjonalnej.
- Jest niesamodzielne, zarozumiałe, zbyt pewne siebie, awanturnicze, ma poczucie większej wartości.
- Jest bierne, a zarazem nieustępliwe.
- Jest zależne od rodzica.
- Często wykazuje cechy osobowości infantylniej.

ODTRĄCAJĄCA –

Rodzic

- Stwarza dystans uczuciowy.
- Dominuje nad dzieckiem, otwarcie je krytykuje, nie dopuszcza do głosu, okazuje jawna wrogość
- Stosuje surowe kary, ma wobec dziecka represyjne żądania.
- Czasem postępuje z dzieckiem brutalnie i znęca się nad nim.
- Jest ono dla niego ciężarem, przeszkodą w spełnianiu osobistych planów i wzbudza jego niechęć.
- Nie lubi dziecka, zaniedbuje je, często opiekę nad dzieckiem powierza innym osobom bądź instytucjom.

Dziecko

- Jest nieposłuszne i agresywne.
- Rozwój uczuć wyższych jest u niego na niskim poziomie.
- Wykazuje zachowania antyspołeczne.
- Jest kłótlive, gniewne.
- Czasem bywa niezaradne życiowo, a przy nagłym odrzuceniu może wykazywać zaburzenia nerwicowe.

NADMIEERNIE WYMAGAJĄCA –

Rodzice

- Ma względem dziecka wysokie aspiracje.
- Dominuje nad dzieckiem, stawia mu wygórowane wymagania, zmusza je do dostosowania się do wytworzonego przez siebie wzoru.
- Ustawicznie stymuluje dziecko do aktywności wypełniając mu cały czas, nie liczy się przy tym z możliwościami dziecka, nie szanuje jego indywidualności ani praw.
- Ogranicza jego samodzielność, swobodę, narzuca mu swoją wolę – zmusza, stosuje sztywne zasady i kary.
- Często krytykuje dziecko, gdyż ono nie spełnia jego oczekiwań.

Dziecko

- Jest lęklive i uległe wobec innych.
- Nie wierzy we własne siły.
- Podatne na frustracje, żyje pod presją.
- Jest niepewne, przewrażliwione.
- Ma kłopoty z koncentracją uwagi, jest pobudliwe

Oto przykładowe sytuacje, które pozwolą rodzicom zdiagnozować epidemię:

- Drażnią cię żądania dzieci, a mimo to im ulegasz.
- Prowadzenie domu jest harówką, ale domownicy są zbyt zajęci oglądaniem telewizji, aby ci pomóc.
- Nie możesz zrobić zakupów w sklepie bez konieczności kupienia dzieciom łakoci.
- Ciągłe zaspokajasz oczekiwania potomstwa.
- Bierzesz odpowiedzialność za to, co dzieci mogłyby zrobić same.
- Wręczasz im łapówki i nagrody, aby zachęcić je do współpracy.
- Nieustannie ratujesz je z opresji, dowożąc do szkoły zapomniane przedmioty i przypominając o ważnych terminach.
- Twoje dziecko obwinia innych o własne porażki.
- Twoje dziecko próbuje manipulować innymi, aby postawić na swoim.
- Twoje dziecko zazwyczaj dąsa się lub awanturuje, jeśli nie może dostać tego, czego chce.
- Twoje dziecko często się nudzi i oczekuje, że będziesz je zabawiać.
- Twoje dziecko nie wykazuje cierpliwości, aby czekać na coś, czego bardzo pragnie.

